

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-301-00306

Den 2. februar 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 8. januar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 241 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 241 (alm. del)

Vil ministeren udarbejde et notat om naturbeskyttelseslovens § 19 f, herunder med eksempler på at kommuner har anvendt den indeholdende beskrivelse af påbud og hvorledes der er givet erstatning jf. naturbeskyttelseslovens § 19 g og vedrørende ansøgninger og bevillinger af tilskud fra staten til udbetaling af erstatninger, jf. naturbeskyttelseslovens § 19 h.

Svar

Bestemmelserne i § 19 f om pligt til at påbyde lodsejere en bestemt drift og erstatningsbestemmelsen i forbindelse hermed kom ind i naturbeskyttelsesloven i 2004.

Kommunerne har som ansvarlig myndighed ikke pligt til at orientere Miljøministeriet om afgørelser efter naturbeskyttelseslovens § 19 f. Det er imidlertid Miljøministeriets klare indtryk, at der kun er truffet ganske få afgørelser, som er endelige, dvs. enten stadfæstet af eller ikke påklaget til Naturklagenævnet.

Miljøministeriet har således kun kendskab til to konkrete sager, hvor der er truffet endelig afgørelse efter § 19 f. Det drejer sig om afgørelser, hvor lods ejere af hensyn til rastende trækfugle på udpegningsgrundlaget på baggrund af en anmeldelse efter naturbeskyttelseslovens § 19 b har fået påbud om ikke at dyrke energipil henholdsvis plante læhegn i fuglebeskyttelsesområder.

Der er Miljøministeriet bekendt kun truffet afgørelse om erstatning efter § 19 g i én sag. Det gælder ovennævnte sag om energipil, hvor Naturklagenævnet har stadfæstet kommunens afgørelse om, at der ikke var grundlag for erstatning.

Miljøministeriet v/Skov- og Naturstyrelsen har ikke modtaget ansøgninger om tilskud til udgift til erstatning, jf. naturbeskyttelseslovens § 19 g.

Troels Lund Poulsen/ Helle Pilsgaard